

Feestgids

DER

Jubileumfeesten

VAN DE

SCHUTTERIJ

ST. SEBASTIANUS

TE MHEER

1573

1948

PROGRAMMA

DER

FEESTELIJKHEDEN.

- 6 uur Reveille.
- 8 .. Gezamenlijke H. Communie van Bestuur en Leden der Schutterij.
- 10 .. Plechtige Hoogmis opgedragen voor alle levende en overleden leden der Schutterij.
- 11¹/₂ .. Huldiging der Jubilaris Dhr. P. HUIJNEN welke 60 jaar lid der Schutterij is.
- Van 1 tot 2 uur Receptie in het Schutterslokaal.
- 2¹/₂ uur Ontvangst van de Verenigingen, die deelnemen aan het Schuttersfeest.
- 3 .. Optocht naar de Feestweide.
- 4 .. Exersitie-oefeningen en Concert door de Harmonie St. Cecilia van Mheer.
- 5 .. Groot OPENLUCHTBAL op 2 dansvloeren.
's Avonds feestelijke illuminatie van het Feestterrein.

Drie honderd vijf en zeventig jaar geléden!! . . . . .
 In Mheer wordt de schutterij opgericht en St. Sebastianus
 is hun patroon. Wie waren de oprichters en hoe zag Mheer
 er toen uit?

Het enige dat we met zekerheid weten is, dat het kas-
 teel er was, hoewel anders van bouw dan het tegenwoordige.

Doch laten we niet langer stilstaan bij het verleden. De
 driehonderd vijf en zeventig jarige van thans vraagt onze
 aandacht. En dan zien we ze reeds in onze gedachten trek-
 ken; de jubilerende schutters, fier in de houding, met rof-
 felende trommen en vliegend vaandel in kleurige, fléurige
 uniformen „de bielemannen” voorop.

Zo zullen ze gaan op de dag, dat zij hun jubelfeest vieren.

Zo kennen we hen uit het verleden. Zo hopen we hen
 te zien in een verre gelukkige toekomst.

Nooit wordt er bij een feestelijke gelegenheid, of het een
 kerkelijk of wereldlijk feest is, vergeefs beroep op de „Schöt-
 terie” gedaan. Steeds zijn zij de eersten. Zelfs bij de „Bronk”,
 dan zijn het „de bielemannen” die de weg vrij maken voor
 „Ons Heer”.

Bestuur en leden van St. Sebastianus. Uw vereniging is
 voortgekomen uit het grijs verleden. Vele en grote moeilijk-
 heden zijn er ongetwijfeld te overwinnen geweest. Het pleit
 voor de goede geest, die er steeds in de vereniging ge-
 heerst heeft, om het bijna vier eeuwen uit te houden.

Ook de toekomst schijnt verzekerd. Verschillende jonge
 krachten zijn tot de vereniging toegetreden en er heerst
 steeds een prettige sfeer. En al is dan het doel, waarvoor
 de schutterijen oorspronkelijk opgericht werden, niet meer
 aanwezig, toch kunnen en willen wij ze niet missen in ons
 Limburgse land, waar ze zich een warme plaats veroverd
 hebben in de harten van het Limburgse volk.

Namens het gemeentebestuur, onze gelukwensen bij dit
 jubileum! Moge Uwe vereniging onder Gods zegen en de be-
 scherming van Sint Sebastianus een gelukkige en blijde toe-
 komst tegemoet gaan.

J. J. C. M. BECKERS

Burgemeester.

Geslepen Diamant

Bij een gelegenheid als deze, het 375 jarig bestaan der Schutterij St Sebastianus, is het mij een eer en genoegen, als secretaris, het bestuur en leden der Schutterij van harte geluk te wensen met dit zeldzaam jubileum, en hoop tevens dat de Schutterij, door samenwerking van bestuur en leden tot nog groter bloei moge komen om eens het 400 jarig bestaan te kunnen vieren. Als wij een tiental jaren terugblikken, komt ons in herinnering, dat wij in 1936 onze mooie nieuwe uniformen kregen, wat nieuwe geest en enthousiasme in onze vereening bracht. Hoe we aan verschillende Schuttersfeesten deelnamen en herhaalde malen zeer mooie prijzen behaalde door schieten en exercitie enz.

In 1939 en daarna komen er in ons boek minder goede bladzijden. Laten we even bedenken hoe we in 1939 allen in uniform maar met rouwband en met rouw omfloerste trommen, onze geeerde keizer, P. Beckers ten grave droegen. Hij die de ziel was van onze vereening. Hulde aan onzen overleden Keizer. Laten we hem op deze dag nog herdenken en voor hem bidden. Dan kwam er nog meer tegenspoed. Toen in 1940 de Duitschers binnen vielen, moesten we onze wapens inleveren en ook de door de heer Paullissen zoo welwillend geschonken buks. We weten allen wat dit voor ons betekenden. Dan volgden jaren van spanning. Er werd nog wel oog gehouden op geweren en buks die toen op het kasteel bewaard werden, tot plotseling door een onzer het bericht binnen kwam, dat ons materiaal opgeladen en verder gebracht werd. We waren ze dus kwijt.

In 1944 de bevrijding. Door bestuur en leden werd direct weer aangepakt en met succes. Met enige moeite kregen we weer beschikking over exercitie geweren. Helaas nog geen buks. Maar ook dat zal ons gelukken. Dus geweren hadden we weer. Nieuwe trommels werden aangeschaft, en ten slotte het beste stuk, het nieuwe vaandel.

Zo slaan we dan aan het feest, met op een buks na, weer de volledige uitrusting. Dit alles hebben we te danken aan goede samenwerking, maar vergeet vooral niet, ook aan de inwoners van ons dorpje Mheer, die wel tonen hoe ze met hun schutterij meeleven. Denken we maar aan „Paul Lauve”

Tenslotte mijn dank aan bestuur en leden, ere leden, aan alle inwoners van Mheer en allen die op eenigerlei wijze meewerkten tot groei en bloei van onze Schutterij.

Secr. J. E. H. LENNARTS

1573 - 1948

Is het niet een zeldzame herdenking, die de Schutterij St. Bastaan van Mheer in het jaar 1948 te beurt valt, een terugblik te slaan op het verleden en wel op een verleden van bijna vier eeuwen geleden, ja, drie honderd vijf en zeventig jaren bestaat de Schutterij draagt ze de naam van haar patroon Heiligen St. Bastianus, die in het hart van onze schutterij zo'n voorname plaats inneemt op zo'n feestelijke wijze gevierd word als patroon der parochie en als patroon van onze Schutterij. Al droeg zij ook in de jaren vijftienhonderd drie en zeventig de naam van Schutters Gilde zij was toen een grote steun voor de kerkelijke feesten in en buiten de kerk. Zo vinden wij thans in onze oude boeken en geschriften de beschrijving van die tijden die nog erger gericht waren op de Kerkvervolging dan in onze tijd ofschoon het ook nu tot een hoogtepunt gestegen is. Zo werd dan door de Kerkelijke overheid de Bisschop, een beroep gedaan op de Staat om een Garde in het leven te roepen ter bescherming van alle kerkelijke diensten, ja zelfs ook in het openbaar, al ware het de leiders van dien tijd die dadelijk gehoor gaven aan de wens van de Bisschop en de handen aan het werk sloegen met de oprichting van een Schutters Gilde ten dienste van kerk en staat. Deze werden gewapend met pijlboog en hakbijl. Al was in dien tijd het uniform een witte broek en een oranje sjaal en wisten door hun grootste fierheid hun eerbied te tonen jegens de Sacraments processie die al verschillende jaren vertraging laster en hindernissen hadden ondergaan, toen werd deze Gilde ook in dienst gesteld van de Sacraments processie met aan het hoofd de zogenaamde bijmannen, beiden gewapend met bijl en met de opdracht alles te ontruimen hetgeen de processie in haar doortocht zou hinderen. Dan volgde het Allerheiligste Sacrament dat met de grootste eerbied begeleid werd door de gewapende Gilde met pijlboog. Zo ontstond onze aloude Schutters Gilde in de voorbij zijnde jaren, ja zelfs eeue van geloofs- en kerkvervolging dank zeggende aan onze voorvaderen waarvan deze Geloof Verdediging hebben kunnen overnemen door hun beschrijving tot welk doel deze Schutters Gilde werd opgericht.

Zij het mij als schrijver van dit stukje geschiedenis dan ook vergunt een blik te slaan in het verleden aan onze geeerde voorgangers waaraan wij ons bestaan te danken hebben, en die nog met een veel grotere ijver het Schutterswezen bezielde, namelijk de heren; Michiel Opreij, Grootmajoor.

De Heer Gilles Jurissen, Overste. De Heer Hubert Doppelstein, Kolonel. En De Heer P. Beckers, Keizer. Zij allen zijn ons voorgegaan in hun leidende functie in onze Schutters Gilde, tot in hunne hoge ouderdom. Doch bij het naderen van het bestaanfeest, gaan onze blikken tot onze afgestorven Schutters-vrienden die rijke vruchten in ons schuttersleven hebben bewezen, daarom is het de wens van de schrijver dat op de feestdag, welk wordt ingezet met plechtig Misoffer tot dankzegging, een Godvruchtig gebed wordt gestort, tot zielerust van onze afgestorven Schutters-vrienden.

H. J. H.

*

Leve de Schutterij

Voor de schutters, Hoezee!
En de inwoners mee;
voor wat ze in 't afgelopen dee.
En in 't komende alree.

Wij heffen aan, en roepen, Hoera!
Waar in het nu sta;
In groei en bloei gesta,
Tot een lang tijdperk hierna.

Wij heffen aan, Hiep! Hiep!
Van eeuwen aan werd het bestiert,
Met lust en plezier,
Wordt het nu gevierd.

J. Beckers

*

Hulde aan de jubilaris.

Ook is het de plicht van bestuur en leden onze gouden jubilaris de heer Peter Huijnen, van harte geluk te wensen met zijn 60-jarig lidmaatschap onzer vereniging, waarvan hij ruim dertig jaar de functie van penningmeester bekleed, welke functie hij op zijn hoge leeftijd nog steeds vervuld. Ofschoon hij ook nog een hoge plaats bekleed in het schuttersleven waar hij trots op is, namelijk de rang van Generaal dien de heer Peter Huijnen zich op een verdienstige wijze in onze schutterij wist te verwerven. Al heeft hij de leeftijd van 78 jaren bereikt, hij is het, die als trouw lid steeds present is en wij wensen hem van harte geluk en nog vele jaren in ons midden.

J. H.

WELKOM

Welkom, stoere schuttersvrienden,
 Nu we hier weer te samen vlieden;
 Hoe we op beurten weer vieren,
 De Schuttersfeesten in al hun bestieren.

't Verschaft voor ons een edel vermaak,
 Dat er geen een verzaakt,
 Bekrachtigt het, en blijft 't voor staan,
 Zo blijft 't eeuwen doorgaan.

Welkom wordt aan allen meegedeelt,
 Dit vervolmaakt voor ons het geheel;
 In de hoop, aan Uw genoegen,
 Hierbij alle geneugten toe te voegen.

J. Beckers

*

44.

ZATERDAG 1 Mei 1948

SCHUTTERIJ ST. SEBASTIANUS

375 JAAR

MHEER GAAT FEEST VIEREN

Als een der oudste schutterijen uit ons Zuiden gaat de schutterij „St. Sebastianus“ van Mheer en met haar het hele dorp op Zondag 2 Mei a.s. het 375 jarig bestaan feest vieren.

En als we zeggen "het hele dorp" dan is hiermee niets teveel gezegd, want ongetwijfeld is die schutterij in stukje Mheer.

Geen bijzondere gebeurtenis of feestelijkheid geen processie of belangrijke plechtigheid is in Mheer dan ook denkbaar zonder de mannen van de schutterij.

Alle inwoners vieren op 20 Januari van elk jaar het patroonsfeest der schutterij St. Sebastianus, eveneens 2° patroon der kerk mee.

Dan komt de „Bronk“ in zicht, en op Sacraments dag worde er stevig geknald om uit te maken wie voor dit jaar de konings-eer zal te baar vallen.

Thans is koning de heer J. Sander.

De laatste keizer die de schutterij kende was dhr. P. H. Beckers, die op 7 September 1939 overleden, na dat hij op 19 maart van dat jaar nog zijn 60-jarig lidmaatschap vierde.

Hij vooral was een der grote stuwkrachten voor de schutterij en het was mede door zijn toedoen, - enkele anderen van de oude garde steunden hem - dat de schutterij na de oorlog van '14-'18 weer opnieuw tot leven kwam.

De mooiste dagen voor de schutterij en ook voor het hele dorp zijn natuurlijk de „Bronk-dagen“.

's Morgens als de eerste zonne stralen van achter de heuvels over het dorpje glijden trekken de tam boers door 't dorp om de inwoners te wekken en hun komst te doen, dat processie

45.
dag is aan gebroken en hiër mee de Bronk.
kermis begonnen.

Dan komt de Sacraments-proceessie, voorop gaan
de "biele. mennikes" terwijl de schutterleden 't Allen
heiligste escorteren.

Op Bronk-Maandag worden volgens oud gebruik
door de schutterij en de harmonie na de Hoogmis,
Koning der schutterij en de kapitein der Jonkheid
naar huis gebracht.

Ja, en dat naar huis brengen kan soms wel eens
lang duren, niet dat de afstand zo ver is, maar
omdat 't dan soms warm is en men daardoor dor-
stig wordt.

Tot besluit volgt dan op Bronk-Dinsdag 't fol-
kloristische "Paol-houwe".

En met de harmonie en alle inwoners trekt de
schutterij met de biele. mannen voorop het hele dorp,
door om alle palen, die door de mensen zijn geplant
te vellen. al gaat 't hier niet zo zeer om de palen, want
aan elke paal zit 'n fles met inhoud.

En 't is toch wel te begrijpen, dat men na dat kop-
pen, marcheren en 't maken van een dramignon een
lamelijke droge keel krijgt, alles bij elkaar 'n gebruik
dat 'n heer echter niet gaarne zou missen.

Nog enkele bijzonderheden willen we tot slot melden
n.l. dat de schutterij is aangesloten bij de R.K. Z. L.
Schutters bond en op 't ogenblik 25 gewapende
leden telt met verder de commandant en 5 beskuurs-
leden.

Als straks dan de lente ons dorpje weer mel-
groen en heerlijk bloessems heeft versierd, gaat
'n heer met zijn schutterij op de eerste Zondag
van de Mei. maand feesten.

KONINGSVOGELSOCIËTEN TE MHEER1948

Beste vrienden in Indië,

Dok onze Schutterij telt enigen onder haar leden, die thans in Indië hun vaderlandse plicht vervullen.

Ik ben er zeker van, dat zij menigmaal zullen terug denken aan de mooie dagen, dat zij in hun schuttersuniform meetrokken achter onze roffelende toom.

Ik ben er ook zeker van, dat de ander Mheerder jongens in de verre Oost, die niet lid van onze Vereniging zijn, toch mee leven met alles wat onze Schutterij aangaat.

Mag ik dan onze Vereniging weer eens in het middelpunt van uw belangstelling brengen?

Ik wil dit doen door tussenkomst van de "Mheerder Post", het plaatselijke blad van onze actieve afdeling van het Thuisfront, dat de band Mheer, Indië op alle mogelijke en lofbelijke wijzen tracht te onderhouden en te versterken.

Ik wil thans proberen voor jullie een verslag uit te brengen van het Koningsvogelschie-ten van dit jaar.

En ik ben er zeker van, dat jullie, bij het lezen hiervan, weer voor een half uurtje met uw gedachten in jullie geboortedorpje Mheer zullen vesteven en mee zullen leven met de talken jaren terugkerende oude gebruiken en folklore, waar aan niets veranderd is en die jullie ook onveranderd zullen aantreffen, als jullie weer in ons midden terugkeren.

Wij gaan thans terug naar Sacramentsdag 1948.

Achter het kasteel staat "de sjang met der vogel" te wachten op de schutters, die straks hier hun behendigheid in het schieten zullen tonen.

In het schutterslokaal zitten de schutters bij een potje bier en in menig hoofd komt de stille gedachte op, dat hij straks misschien "kue ning" zal zijn.

Het wachten is nog op de schutterscolle-ga's uit Epen, die zo welwillend hebben

willen zijn ons hun buksen aan te bieden, benevens ander schiet materiaal.

Het wachten duurt niet lang, want daar arriveren de heren al.

Het is in middels buur geworden.

Allen trekken naar de schutterswei.

Het regement wordt voorgelezen en de wedstrijd kan beginnen.

De eer om het eerste schot te lossen valt te beurt aan Sjeng Senden, de koning van het vorig jaar, en hij is het schieten nog niet versleerd, want bij dit eerste schot krijgt de vogel al "ene veeg i zinne kop".

Ook bij het twee schot, dat gelost werd door de edelachtbare Heer Burgemeester, moet de kop het ontgelden, met het gevolg dat hij totaal naar beneden wordt gehaald.

Thans is de Zeezeerwaard Heer Pastoor aan de beurt en het blijkt, dat hij, behalve een goede Pastoor, ook een goed schutter is.

Zijn kogel door boort de rechter vleugel.

Eugene van Laar wil de vogel nog meer dwangellam maken door rechts onder een voltreffer te plaatsen.

Maar Sjeef Hermans uit Terhorst laat zich ook niet "kijste" en met een welgemikt schot doet hij de hele vleugel naar beneden tuimelen.

Het arme beest krijgt nu enige ogenblikken rust, want een paar volgende schoten gaan er naast.

Maar dan is het Hub van Proemeran, die vindt, dat die rust lang genoeg geduurd heeft. "Des vogels staart" moet het nu ontgelden.

Daartuimelt al een stuk naar beneden!

Hai "Ene kapotte staart is genne staart denkt Hai" keusten en daarom neemt hij een ander stuk er van voor zijn rekening.

Mathieu Theunissen wil het met snel vuur proberen, maar de vogel weet aan het geweer te ontkomen en ziet de kogel rakelings langs zich heen gaan.

Van volgen enige schoten van schutters, die geen diegen kwatters willen zijn, want hun schoten treffen geen doel.

Hub Baugels Jr. denkt er echter anders over, dat stukje staart is nog een doorn in zijn oog en daarom schiet hij het er maar helemaal van af.

Nu komt de vogel aan de beurt, wie zal de gelukkige zijn?

Rechter de vogel staat aan de kant nog de linker vleugel te prijken.

Het zal moeilijk zijn die te raken, want voorlopig is die niet te bereiken.

De aasleden zijn nu aan de beurt, maar veel van hun schuiten treffen geen doel.

De koning doet het beter, want een stuk van de romp komt naar beneden.

Daar knalt een welgemikt schot van de Edelaachtbare Heer burgemeester en de vogel heeft zijn laatste vleugelslag gedaan, want de linker vleugel, die bijna niet te raken was, komt naar beneden.

Nu moet de romp het ontgelden.

Hariz Hermans en diverse andere schutters halen er stukken af.

Even volgt er nu een klein oponthoud, want we hebben hoog bezoek gekregen.

Het zal wel nooit zijn voorgekomen, dat een Bisschop tegenwoordig is geweest bij het Konings vogelschieten te Mheer.

En dat is nu het geval, want het is Zijne Hoogwaardige Excellentie Mr. Leboyill die met een hem vergezellend priester ons faest met een bezoek komt verraden.

Monseigneur vertoelt thans weer in ons vaderland, na jarenlang zijn beste krachten te hebben gegeven aan de missie in Noord China.

Die missie werd zichter door de Communisten geheel verwoest.

Monseigneur Lebouille is geboren te Hoensbroek en als bijzonder feit kan hier vermeld worden, dat onze Zeereerwaarde Heer pastoor door hem priester werd gewijd, om dat Mr. Schrijn. en toen zigt was.

Dit unieke feit, dat een Bisschop aan ons vogelschieten deel neemt, zal zeer zeker in de annalen van onze Schutterij niet onover mald blijven.

En voor Mr. Lebouille zet het mogelijk ook, wat de eerste keer geweest zijn in zijn leven, dat hij daadwerkelijk aan het vogelschieten heeft deel genomen.

Ik zeg hier daadwerkelijk, want Monseigneur bleek ook uit het goede schutters hout gesneden te zijn.

Hij voldeed namelijk gaarne aan ons verzoek om een schot op de vogel te lossen, een schot, dat de vogel waer een veer deed laten.

Ook het schot van de priester, die Monseigneur vergezeld, getuigde van schutterskunde, want komen er andere schutters aan de beurt, maar het schijnt, dat zijn Monseigneur geen concurrentie willen aandoen, want hun schoten gaan naast.

Maar dan is het Sjaak Hoijnen, die goed mikt en er een flink stuk afhaald.

Ook Leo Willems laat zien, dat hij niet voor niets soldaat is geweest en waer is de romps een stuk kleiner geworden.

Hai Weusten is nog "bloed dorstiger" en met een wel gemikt schot scheurt zijn voltreffer de romps van de vogel middendoor.

Dit succes mocht hij echter "bloedig" bekopen. Ver moede lijk heeft hij de buks niet goed vastgehouden, want aan zijn hoofd vertoont zich een straaltje bloed.

Maar een goede schutter kan daar tegen an en daarom neemt Hai het dan ook maar van de lichte kant op.

Op de jongere garde van onze schutterij wil niet achterblijven en het is Hub. Heidendat, wiens schot de vogel ook niet met rust laat.

Dan heeft de vogel weer even rust, en het is net of hij nu zijn laatste krachten verzamelt om waak te nemen op zijn belagers daar beneden.

Want als Sjeuf Hermans zijn schot afvuurt, raakt ook hij gewond.

Maar ook hij neemt het gemoede lijk aan als Sjeuf zijn zakdoek het bloed tracht te stuiten. Komt daar Hai Weusten al weer aan met een lachend gezicht en een pleister tussen zijn ogen.

Daar heeft weer een der oudere schutters de buks in handen genomen.

Hat is Sjeuf Opeij, zijn schot knalt de vogel is half weg geschoten en Sjeuf..... heeft een zwart gezicht.

De zakdoek komt er bij tepas en het leed is al weer geleden.

Weer wordt een stuk van de romps afgehaald door een wel gemikt schot van de Edelachtbare Heer Burgetmeester. De vogelromps wordt kleiner, maar de spanning groter.

De vogel nadert zijn droevig einde.

Een paar onbeduidende treffers, maar dan haalt Eugene van Laer er een flink stuk af. Stijgende spanning.

Wie zal de p. 55, = en de fles wijn over dienen, die er op de vogel staan?

Daar is Hai Weusten weer aan de beurt. Mis!

in? zat er misschien bij hem nog de schrik an of is de pleister tussen zijn ogen misschien de oorzaak, dat zijn schot naast gaat?

Daar richt Jean Klouben uit Ronholt, ieder kijkt gespannen toe. Een schot! Mis! Daar staat Sjeuf Opeij, het zwart van zijn gezicht is verdwenen. Raak!

Een stuk vliegt eraf.
Eugene van Laar doet niet onder, maar
de vogel verkoopt zijn huid zo duur mogelijk.
Onder veel badre spanning legt Frits Van
belstein nu aan, een knal en ... een klein stuk.
Je is er nog van de vogel over?
De volgen ole, wie is het?

Daar nadert de koning, Sjeng Sanden.
Voelt de vogel het nadereval on het?
Is hij ook het vorig jaar niet voor elaze
schutter moeten bezwijken?

Rondom de stang is er stilte, veel bang stilte....
Pang!.... Hoera, hoera!..... Tromgeroffel.....
Handen geklap!..... Algemene uitroepen van
Vreugde!

"Der Sjeng" is voor de tweede achteraan.
Vdigen de maal koning.
Zal de Schutterij weer een keizer krij-
gen?

Onder lustig trom geroffel trekt men nu
met de nieuwe koning door het dorp.
Dorstige kelen worden gelaafd, en als de
avond valt trekt de Schutterij met de koning in
hun midden naar diens "paleis", waar "konink-
lijk" bier de laatste vermoedissen van de
dag zal weg spoelen.

Een mooi feest is weer voor een jaar voorbij.

J. Lennartz.

ONS LACHHOEKJE

"Je opstel is zeer goed, Piet, maar het is
woordelijk, het zelfde als dat van je broer.
Wat moet ik daarnu uit opmaken?"
"Dat dat van mijn broer ook zeer goed is".

"Ben je klaar, liefste?"
"Ja, een moment, ik moet nog even mijn
hoed opzetten".
"Nu, dan laat ik me intussen even scheren".

Twee vrienden zitten in een volle tram.
De een zit met gesloten ogen.
"slaap je?" vraagt zijn kameraad.
"Nee, dat niet, maar ik kan nu eenmaal
niet goed zien, dat dames in de tram moeten

blijven staan.

- „Moe, als u jarig bent, krijgt u van mij een mooie koffie pot“
- „Maar kind, ik heb toch al een koffie pot“
- „Nee moe, niet meer, ik heb hem juist laten vallen.“

Twee opgeschoten jongens, die blijkbaar te veel hebben gedronken, stappen op de tram.

Toevallig treffen zij daar hun lastoor, die hen ernstig vermaant:..... als jullie zo doorgaan, komen jullie in de hel terecht.

- „Kom Willem“, zegt de een tegen de ander, „laten we maar gauw uitstappen, we hebben de verkeerde tram gepakt.“

Sampie en Izaak maken rijmpjes.

Izaak zegt: „Sampie, krijg een krampie“

Sampie wordt boos en zegt: „Izaak, krijg een bull“

Izaak roept: „Dat rijmt niet, Sampie“

Sampie, terug: „Dat weet ik wel, maar je kunt hem toch krijgen“

Twee „kenners“ wonen een concert bij.

„Dat is Beethoven“, fluisterde de een.

„Die speelt verdraaid goed“, fluisterde de ander terug.

„Zo Jantje, heb je een broertje gekregen?“

En hoe heet hij?

„Weet ik niet.“

Je kunt er geen woord uit krijgen! ~~.....~~

DE SCHUTTERIJ VAN MHEER.

Reeds meermalen werd mij door de Redactie van Mheerder Post verzocht iets te schrijven over onze oude Schutterij.

Jammer genoeg heeft deze vereniging geen vol. leedig archief, anders waren er uit haar 300 jarige bestaan tijd, zeer zeker interessante verhalen te doen.

Nu weten wij alleen, dat zij destijds werd opgericht om mede te helpen de rust en orde te verzekeren.

Immers een geregeld leger bestond er toen nog niet, evenmin als een voldoende aantal politie-mannen.

Zo is o.a. bekend, dat de Schutterij in 1642 bezettingen posten had uitgezet, omdat er in de buurt van Maastricht vreemde soldaten gesig. naleerd waren.

Om de bevolking te waarschuwen werd er toen geschoten en hierbij gebeurde het, dat een der schutters om het leven kwam, doordat zijn vuur roer gebarsten was na het schieten.

Dit wordt verhaald in de volgende regels uit die tijd „Alsoe Ozeff, de soen van Christiaan, ingesetene der Heerlijkheit Mheer, ende wesende den zelfden Ozeff in dienst van het Schutters gilde der Heerlijkheit Mheer, is aldaer in de nacht verleden, bij ongeluk ter dood gecomen. Zoo hebben wij, schout en schepenen ons ge. transporteerd ter plaetse daer het doode lichaam was liggende, en leest genomen behoerlicke in. formatie ende verhoert der personen zijnde present geweest“.

Verder is er bekend, dat vroeger de Schutterij bestond uit leden van Banholt en Mheer, en dat er toentertijd bij het vogelschiëten vaak een geweldige concurrentie heerste.

Zo werd er eens door twee schutters tegelijk op de vogel gevraagd.

De vogel kwam naar beneden en.... nu was goede raad duur.

Wie was koning?

Toevallig was de ene schutter uit Mheer afkomstig en de andere uit Banholt.

Ten slotte viel dan de beslissing, dat de schutter uit Mheer koning zou zijn, hetgeen natuurlijk ontstemming te weegbracht bij de leden van Banholt.

Ook het volgende is aan de vergetelheid ontrukkt.

In 1827 werd door de oude Schutterij, volgens oud gebruik, een rondgang door het dorp gehouden.

De Harmonie, die toen al enige jaren bestond, verleende muzikale opluistering.

Nu wilde het toeval, dat er toen in Banholt een zekere Pie..... woonde.

Deze was een ruwe klant, had in 1812 onder Napoleon de veldtocht naar Rusland mee gemaakt.

Bij Moskou verloor hij zijn paard en hij behoorde tot de weinigen, die niet bevroren waren.

Na zijn terugkeer vestigde hij zich te Banholt en leefde in hoofdzaak van wildstropen.

Deze Pie..... had nu eens suzie gehad met de trommeslager van Mheer over het vogelschieten.

Over dat feit wilde hij zich nu wreken. Toen de Schutterij loopt in de avond in feeststemming, onder de vrolijke tonen der muziek, huiswaarts keerde, lag Pie met zijn geweer aan de oude molen in de buurt van het oude kerkhof.

Toen de feestvierders passeerden waartekent er op eens een schot.

De kogel door boorde de grote tram. Een gat, "waarde door heen kon kruipen" was er het gevolg van.

Natuurlijk haastte er een algemene consternatie, maar voordat iedereen van de schrik een beetje bekomen was, was Pie er al lang tussen uit gegaan.

Alleen een paar van zijn vrienden wisten, dat hij de dader was.

Ook is bekend, dat er een schutter was, genaamd Lins, die altijd graag meetrok als er grates te drinken viel.

En was er een nieuwe koning, dan zorgde Lins er wel voor, dat er flink op diens kosten werd gedronken.

Zelf zorgde Lins er wel voor, dat hij nooit de vogel afschoot, want hij was bang om onkosten te maken.

Maar omstreeks 1840 wilde het toeval, dat de vogel naar beneden kwam door een schot van Lins. Ofschoon eerst wat verbouwereerd, was hij toch weer gauw bij zijn postiquen en riep uit "kameraden, het oud gebruik houden wij in ere. Dus allen mee naar het clublokaal."

Klar vroeg hij om een liter oude klare, een een grote kom en twee lepels. De inhoud van de fles deed hij in de kom, ging de leden

lange en presenteerde ieder een lepel oude kelanz.

Van gezien de meesten hier niet veel voor voelden, kon hij tweemaal de ronde maken en hiëld zo. doende nog iets over van de 20 francs, die hij als koning ontving.

Ook is er nog bekend, dat een der schutters, Sjeng..... gendamd, eens alles op alles wilde zetten om koning te worden.

In zijn geweer stopte hij daarom een extra lading buskruit, vier kogels boven elkaar. Sjeng wachtte af, tot de vogel al enige flinke mappen gekregen had.

Daarna legde hij kalm aan en trok af, maar sapperde bleu, wat een consternatie!

Een schot als uit een kanon. Maar in plaats van den vogel was de stang midden door gebroken, twee voet onder de plaat.

Door de schok was Sjeng op zijn rug getuimeld, en pas bij het zevende "drupke" is hij bijgekomen.

Het is ook een bekend feit, dat de schutterij altijd over goede schutters heeft beschikt en bij alle wedstrijdén door de andere verenigingen geveerd werd.

Vooraf in mijn kinder jaren beschikte ze over een drietal schutters die nooit zonder prijzen naar huis kwamen.

Zo kan ik mij nog herinneren, dat er voor een feest in Hambourg (België) een kruis beschikbaar was gesteld door de Belgische koning.

Door vier verschillende schutters moest er gekampt worden.

Ten slotte ging een der schutters van Mheer met de eer strijken en kwam als winnaar uit het strijdperk.

Zonder een keer te missen had hij 56 prijsjes afgeschoten.

Aan geen enkele van zijn Belgische of Nederlandse concourrenten mocht dit gelukken.

Geen wonder, dat er in Mheer grote vreugde heerste

G. Dobbelsstein.

ONS LACHHOEKJE.

"Waarom hou je toch je ogen zo stijf dicht, als je bier drinkt?"

"Voor mijn gezondheid!
De dokter zegt, dat ik helemaal geen bier meer zien mag."

Patroon: "U wilt dus morgen vrij hebben voor de begrafenis van uw schoonmoeder?"

Beziende: "Ja, als het niet regent!"

Moeder: "Waarom geeft je je zusje niet een stukje van je appel, Flippie?"

Flippie: "Ze krijgt de pitten, moeder, dan krijgt ze later een hele boom"

Kleermaker: "U heeft onlangs van uw oom een vermogen geërfd, waarom betaalt U nu de rekening niet?"

Schuldenaar: "Ik ben nu eenmaal niet zo dat ik om die nieuwe plotselinge rijkdom, mijn vroegere eenvoudige levenswijze opgeef."

"Zo buurvrouw, is Jantje zoek?"

Nou, ze zullen hem wel gauw terugbrengen. De hele buurt kent hem."

"Nee, buurvrouw, dat is het juist. Ze kennen hem niet, ik heb hem pas gewassen."

Hijgend kwam de kleine jongen de straat aflopen achter een wandelaar aan.

"Heeft U een gulden verloren, meneer?"

De wandelaar boelde in zijn zakken en zei:

"Ja, ik geloof het wel, heb jij hem gevonden?"

"Onee, meneer, ik wou alleen maar eens weten hoe veel mensen vandaag een gulden hebben verloren, U bent de zevende al!"

"Wat zou jij doen, als je een menschen menigte uit elkaar moest drijven?", vroeg de inspecteur aan een jonge agent.

"Met een hoed rond gaan", antwoordde de agent.